

Opfordring fra Ad Hoc-komiteen for et Nyt Bretton Woods:

Verden behøver et nyt Bretton Woods-finanssystem!

I 1997, 2000 og 2006 krævede tusinder af fremtrædende personligheder fra hele verden, deriblandt tidligere statschefer, parlamentsmedlemmer, fagforeningsfolk, erhvervsdrivende, borgerretsforkæmpere, kirkerepræsentanter, militærfolk m.fl., en reorganisering af verdens finanssystem. I fortsættelse af disse tidligere opfordringer har den internationale formand for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, forfattet denne nye appel, som Schiller Instituttet cirkulerer verden rundt. Den vil blive offentliggjort sammen med underskrivernes navne på internettet og i forskellige aviser, og vil blive fremlagt for Den amerikanske Kongres og verdens parlamenter.

Sammenbruddet af verdens finanssystem er i fuld gang. Korthuset af »kreative finansinstrumenter«, som Alan Greenspan har kaldt de forskellige finansderivater, er ved at bryde sammen, udløst af, men ikke forårsaget af, sammenbruddet i markedet for andenrangs boliglån i USA (subprime loans) og ophøret af den inflationære »yen carry trade« i Japan. Da opkøbsmanien fra hedge- og kapitalfonde er steget kraftigt og i de seneste år og måneder har ført til stadig vildere røvertogter, bliver de investeringsbanker, der har finansieret størstedelen af disse overtagelser, nu siddende tilbage med værdiløse kreditter. Stadig flere investorer i amerikanske ejendoms lån vil gå bankerot, flere banker vil blive suget ind i kredittens malstrøm. I USA er der nu udestående ejendoms lån på næsten ti tusinde milliarder dollars, hvoraf en tredjedel har dårlig sikkerhed. I Tyskland har eksemplerne med IKB-banken og WestLB vist, at bestyrelserne har svært ved at indrømme størrelsen af deres tab.

Myten om at centralbankerne har uendelig mange muligheder for endnu en gang at udskyde et krak, er bristet: De befinder sig nu mellem Skylla, at hæve renten for at bekæmpe inflationen, som er trængende nødvendigt med tanke på den tydelige inflation i næringsmidler, råstoffer og olie, men som vil medføre, at boblerne, som f.eks. det amerikanske boliglånsmarked etc., vil briste hurtigere, og Karybdis, en kreditkrise, udløst af et »reversed leverage« (gearet) kollaps. Når centralbankerne forsøger at forhindre en kædereaktion gennem at indsprøjte trecifrede milliardbeløb i likviditet, som det skete i løbet af blot 24 timer i anden uge af august, betyder det bare, at det vil skabe en hyperinflation som i Weimar-Tyskland 1923 – men denne gang ikke i et enkelt land men på verdensplan.

Det er et dilemma, hvor der ikke er nogen udvej: Systemet er færdigt.

Det truer med at få katastrofale konsekvenser for verdensbefolkningen. Når staterne ikke længere kan finansiere deres udgifter truer samfundet med at forfalde i kaos. Den såkaldte globaliseringsmodel er i dag ligeså bankerot, som det kommunistiske system var det i 1989-91. Alle principper der er forbundet med globaliseringen, som »outsourcing«, dvs. at overflytte højt kvalificerede arbejdspladser til lande med lavtlønsproduktion, ideen om »shareholder value«, penge skaber penge, »just in time«-produktion, »benchmarking« osv. vil blive udrangeret. Tilstanden i G7-landenes kollapsende infrastruktur er det bedste bevis for at de utøjlede frie markeds kræfter har spillet fallit.

For at beskytte befolkningen imod de utålelige skader et ukontrolleret kollaps af verdens finanssystem truer med at udløse, kræver vi, de undertegnede, en omgående indkaldelse af en nødkonference, som må vedtage en ny global finansstruktur i tradition med det Bretton Woods-system fra 1944, som blev iværksat af Franklin D. Roosevelt.

Vi, de nedenstående underskrivere, henviser desuden til, at Italiens parlament har taget Lyndon LaRouches forslag op, og i en resolution, dateret den 6. april 2005, opfordret den italienske regering til at tage initiativ til at få samlet »en international konference, på stats- og regeringsniveau, med det formål globalt at fastlægge et nyt og mere retfærdigt finans- og betalingssystem.«

En sådan gennemgribende reorganisering er endnu mere påkrævet i dag, end den var dengang, men mulighederne for at føre den ud i livet er også vokset tilsvarende. Det skyldes en af historiens ironier: Da Sovjetunionen begyndte at gå i opløsning i 1991, besluttede den daværende præsident George Bushs neokonservative regering at omdanne den amerikanske republik til et imperium i henhold til »Projektet for et Nyt Amerikanske Århundrede«. Denne »magtdoktrin« hvilede på en hensigts-

klæring om, at intet enkelt land, eller gruppe af lande, skulle få lov til at true USA's dominerende stilling, hverken politisk, økonomisk eller militært.

Men nu har de neokonservative i Bush/Cheney-regeringen, med deres amerikanske enegang og en sikkerhedspolitik baseret på præventiv krigsførelse og regimeskifter, fremtvunget og fremskyndet et øget politisk samarbejde blandt landene i Eurasien og i Latinamerika, et samarbejde det ellers ville have taget årtier at opbygge. En lang række statsoverhoveder fra betydningsfulde lande har gjort det klart, at de har besluttet at forsvare deres befolkningers almene vel imod de overgreb, som finansinstitutionerne begår i globaliseringens hellige navn. Derfor er chancerne for at få spørgsmålet om en ny økonomisk verdensorden på dagsordenen større end nogensinde.

Det ville dog være en farlig illusion at tro, at man kunne gennemføre en effektiv reorganisering af verdens bankerotte finanssystem udenom, eller imod, USA. Derfor erklærer vi, de nedenstående underskrivere, os som tilhængere af et samarbejde med det »virkelige« USA, der er i Den amerikanske Revolutions og Uafhængighedserklæringens tradition, det USA, som er forbundet til navne som Alexander Hamilton, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin D. Roosevelt og Martin Luther King, og som i dag er inspireret af Lyndon LaRouche. USA må og skal tage del i et nyt principfællesskab blandt suveræne republikker, som alle er forbundet gennem deres fælles ansvar for menneskeheden.

For at rette op på de fejltrin, som har været resultatet af de seneste 40 års paradigmeskifte, frem for alt siden præsident Richard Nixons afskaffelse af fastkursystemet i 1971, som efter Sovjetunionens opløsning ledte til en uhæmmet globalisering og vore dages brutale »gribbekapitalisme«, må vi gennemføre følgende politiske tiltag.

Konferencen for et Nyt Bretton Woods må således vedtage:

- 1) Verdens nuværende finanssystem må erklæres håbløst bankerot og erstattes af et nyt.
- 2) Et fastkursvalutasystem må umiddelbart gennemføres.
- 3) Forbud imod derivatspekulation gennem en aftale blandt regeringerne.
- 4) Iværksættelsen af en omfattende reorganisering og eventuelt afskrivning af den internationale gældsbyrde.
- 5) Etableringen af nye kreditlinier ved hjælp af udstedelsen af statskreditter, som foreskrevet af Alexander Hamilton i Det amerikanske Systems tradition, hvilket vil gøre fuld produktiv beskæftigelse mulig gennem investeringer i grundlæggende infrastruktur og teknologisk genopbygning.
- 6) Fuld udbygning af Den eurasiske Landbro, fundamentet for en genopbygning af verdensøkonomien, der ikke alene vil være en vision for skabelsen af økonomiske mirakler, men også blive en fredsskabende struktur for det 21. århundrede.
- 7) En ny fredstraktat, i ånden fra »Den westfalske Fred« 1648, der garanterer alle nationers adgang til og udvikling af råstoffer over de næste 50 år eller mere.

Vi, de nedenstående underskrivere, er alle af den overbevisning, at »globaliseringen« med dens brutale gribbekapitalisme økonomisk, finansielt og moralsk har spillet fallit. I dens sted må vi atter sætte mennesket i centrum, og økonomien må først og fremmest tjene det almene vel. En ny økonomisk verdensorden må garantere hele menneskehedens umistelige rettigheder overalt på denne planet.

Helga Zepp-LaRouche, partiformand for BüSo, stifter og international præsident for Schiller Institutet, 12. august 2007.

Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

Jeg støtter den ovenstående appel for et nyt Bretton Woods med min underskrift.

Navn _____

Titel, embede, organisation _____

Adresse _____

Telefon _____

Send venliet til Schiller Institutet. Sankt Knuds Vei 11 kld. tv.. 1903 Frederiksberg eller si@schillerinstitut.dk